

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ veča:

v Ljubljani na dom dostavljen	v upravnistvu prejemani
celo leto K 24—	celo leto K 22—
pol leta 12—	pol leta 11—
četrt leta 6—	četrt leta 5:50
na mesec 2—	na mesec 1:90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izbija vsek dan sveder izvenredni nedelje in praznika.

Inserati veljajo: petostopna peti vsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravnistvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Poznamena številka veča 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira.

Narodna tiskarna telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ veča po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	za Nemčijo:
celo leto K 25—	celo leto K 28—
pol leta 13—	pol leta 14—
četrt leta 6:50	četrt leta 7:50
na mesec 2:30	na mesec 2:80

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znakna. Upravnistvo: Knaflcova ulica št. 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Belokranjska železnica.

Po veljavni postavi bi se morala belokranjska železnica otvoriti 1. oktobra letošnjega leta. Se en teden nas loči od tega dneva, ko bi po postavi morala biti belokranjska železnica popolnoma dograjena in bi se moral na njej začeti promet. V resnici pa ni zabit še niti en količek, niti ena lopata še ni bila zasajena, absolutno nič ni storjeno, kajti izdelovalne načrte, ki traja zdaj že nekaj let, še niso dokončani.

Koliko načrtov za železnico je bilo izdelanih vseh detajlih, a gotovo železnice se danes ni! Da belokranjske železnice, katere zgradba je postavljena določena, se danes ni, to spada gotovo med največje upravne škode, kar se jih je kdaj primerilo. Vlada je za to železnico dovolj denar kar samovoljno porabila za druge namene. Kaj takega bi se pač ne upala storiti niti Nemcem, niti Čehom niti Poljakom, upa se pa to storiti Slovincem, ker ve, da se bo že s klerikalci pobotala in da so naši klerikalci vedno pripravljene splošne koristi prebivalstva prodati in zabarantati, če se le njihovi stranki kaj plačajo.

Prvi oktober je pred durmi, dan, ko bi morala biti železnica izgotovljena in odprta. Vlada se zaveda, da bo ta dan zlasti na Dolenjskem zavladala opravičena nevolja. Vlada se zaveda svoje krivde, zaveda se, da je na nečuten način prelomila postavljeno in da bi javnost pomirila in nevoljo omejila, je izdala komunikacije, ki ga sicer klerikalci pozdravljajo z velikim veseljem, ki pa vendar v resnici ničesar ne pomeni.

Vlada pravi v tem komunikatu, da se izdelovanje podrobnega načrta blizu koncu, da bo najbrž v pozni jeseni obhod proge in pogajanje zaradi razlastitve zemljišč in da so stroški dovoljeni.

To je vse! Da se izdelovanje naravno blizu koncu, to je pač naravno. Enkrat mora tako delo vendar biti izgotovljeno, saj se izdeluje že celotna železnica. Z obljubo pa, da bo najbrž v pozni jeseni obhod proge in da se bo začela pogajanja zaradi razlastitve zemljišč, tudi še ni nič drugega povedano, kakor da se bo to morda vršilo, morda pa tudi ne.

Taka obljuba ni vredna piškavega oreha. Taka obljuba pomeni pet krav za groš. Če je imela vlada pogum, prelomiti postavbo, ki določa, da se mora 1. oktobra l. l. začeti promet na belokranjski železnici, potem pač taka popolnoma neobvezna in nedoločna obljuba nima nobenega pomena.

Značilno je, da vladni komunikacije tudi nič ne govori o tem kdaj se začne z gradbo. Po besedah komunikacije odloži vlada lahko gradbo še za 20 let, če hoče; ako je imela pogum, prelomiti postavbo, ji bo pač vseeno, za koliko časa se stvar zavleče. In značilno je tudi, da vlada nič ne govori o zgradbi proge iz Metlike do hrvaške meje.

Ta namenoma napravljena nejasnost ima svoj vzrok v tem, da teče, jo še vedno pogajanja med dunajsko in med budimpeštansko vlado. Madžari so se zagrizli v projekt, da naj se zgradi zveza z Dalmacijo čez Bosanski Novi in dunajska vlada se temu projektu ne more dosti upirati, ker ga je svoj čas sama predlagala. Od tega vprašanja je pa odvisna usoda belokranjske železnice, zakaj samo kompletno more verjeti, da bo država izdala čez 80 milijonov za zgradbo lokalne proge v Belokranjini.

Klerikalci vpivajo na ves glas, da je vsled zgoraj omenjenega vladnega komunikata vprašanje o belokranjski železnici rešeno in zgradba te železnice zagotovljena. Seveda tega še sami ne verjamejo, dero se pa tako, ker so pred durmi volitve v novomeško-belokranjskem okraju. Klerikalno trobentanje je čisto navaden volilni manever.

V resnici pa smo z belokranjsko železnico nekako tam, kjer so Poljaki z gradbo kanalov. Tudi Poljakom se je s posebno postavbo zagotovilo kanale; postava določa, da se letos začne zgradba. A vlada se je iz različnih nagibov uprla in neče teh kanalov zgraditi. Vsled tega je imela se hude boje s Poljaki in jih bo še imela. A kanali se vendar ne bodo zgradili, vsaj ne tako, kakor določa postava. Podobnost med usodo galicijskih kanalov in belokranjsko železnico je velika; največji razloček je ta, da bo Poljaki vsaj nekaj odškodnine dobili — Slovinci pa nič.

Dnevne vesti.

+ Kazenska razprava dr. Tavčar in dr. Triller contra Ribnikar vršila se bo jutri, v soboto dne 24. t. m. ob 3. popoldne, v porotni dvorani e. kr. deželnega sodišča. Kakor smo že poročali, bodo na tej razpravi zaslišani kot priče gg. državni poslanci Hribar in dr. poslanec dr. Ploj, deželni predsednik baron Schwarz, dr. Oražen in dr. Novak.

+ Ilustracija našega pravosodja. Iz Maribora se nam piše: Svoječasno je »Slov. Narod« poročal, da sta sin in hči g. Brožeta, ki je vodja katoliško-narodne Cirilove tiskarne v Mariboru, gredoče dne 15. majnika 1910 zvečer iz Ljubljane, krulila na potu proti Mariboru: »Die Wacht am Rhein« in tako nalašč izzivala v bližini nahajajoče se Slovence. Neka slovenska družba si je od ljudi, ki so si ustanovili pri Slovincih eksistenco in se danes žive od trdih slovensko-kmečkih grošev, prepovedala petje takih izdajalskih nemških pesni. Sin in nadebudna hčerka g. Brožeta pa sta v družbi nekega, tudi v Cirilovi tiskarni uslužbenega stojnika, to slovensko družbo dejansko napadla in so bili končno ranjeni na obeh straneh. Brožetovi so celo stvar zasukali in neposredno pred zastaranjem delikta — šele po preteku dveh mesecev, da bi tudi njih ne mogla zadeti zaslužena kazen — vložili po odvetniku ovadbo proti g. J. Vuku iz Maribora. Razprava o tej ovadbi se je vršila pred sodnikom Kronasserjem dne 21. t. m. pri okrajnem sodišču. Sodnik Kronasser je obsodil gospoda Vuka. Opomniti je, da so štiri popolnoma neprizade in verodostojne priče pred prisego potrdile, da se g. Vuk ni udeležil prepira z Brožetovimi, niti se jih ni najmanj dotaknil in da sta dve priči pred prisego potrdili, da sta bili oni tisti dve osebi, ki so jih Brožetovi napadli, in ki sta udarce seveda krepko vrnili, ter da na celi stvari g. Vuk ni bil niti najmanj udeležen. Sodnik Kronasser je prišlo g. J. Tomažiča žaljivo ozmerjal, ker je zahteval, naj se ga slovensko zasliši, in je tri priče zaprisegel pri neprižganih svedeh. Sodnik Kronasser je tudi zavrnil predlog

toženca, naj zasliši Brožetove, po čem so v temi tako natanko spoznali g. Vuka kot storilca, dasi ga do kritičnega večera deloma niti poznali niso. Tudi je zavrnil predlog g. Vuka, naj se zaslišita še dve nadaljni priči, ki bodeta potrdili, da Vuk ni ničesar zakrivil. Zoper to razsodbo je vložen priziv na okrajno sodišče in je vložena pri državnem pravdnistvu ovadba proti Brožetovim zaradi krivega pričevanja. Stvar pa spada tudi v državni zbor.

Pasivna resistenca na južni železnici je končana in sicer z lepim uspehom. Kar so uradniki zahtevali, to so vse tudi dosegli, čeprav je šla socialna - demokracija v boj za vlekapitaliste kakor bi bila pajeta, in podkupljena. Ti socialni demokratje so bili premagani in poraženi. To je dejstvo, ki ga ne utaji nobeno zavajanje socialno demokracije časopisja. Socialnodemokracijski voditelji so svoje pristaje zapeljali v velikansko blamažo. Pokazalo se je, da je moč socialnodemokracijske organizacije puhla fraza, kajti par sto uradnikov je premagalo več kot 50.000 socialnih demokratov. Naravno je, da je vsled tega poraza med socialnimi demokrati samih zavladala velika nevolja. Kaj je bilo treba da so šli v boj za vlekapitaliste, da so skušali socialen boj trpinov-uradnikov onemogočiti. S tem so si nakopali samo največje nasprotje. Kadar gredo socialni demokratje v kak socialen boj zahtevajo podpore vseh in doslej so uživali tudi direktno ali indirektno podporo vseh. Odslej bo seveda drugače. Pokazali so sedaj, da hočejo tiranizirati vse, ki se jim ne podvržejo in to bo zanje same imelo najslabše posledice. Naj dandanes socialni demokratje poskusijo na železnici kak socialen boj, pa bodo videli, kako bo vsa javnost pritisnila proti njim. Socialni demokratje so si to sami nakopali. Sodimo, da jim bo še krvavo žal da so šli v boj za vlekapitalizem.

+ Novomeški franciskani. Novomeški kanonik Zlogar je vložil zoper volilni imenik za predstoječo državnozbornsko volitev več sto reklamacij. Reklamiral je tudi volilno pravico za franciskane in jo dosegel. Vlada je njegovi reklamaciji ugodila. Kakor znano žive franciskani od miloščine in jim torej po postavi ne gre

volilna pravica, kajti postava izključuje od volilne pravice vse tiste, ki žive od miloščine.

+ Izzivanje nemških častnikov v Bovcu. Piše se nam: Kar si dovoljujejo nemški častniki v našem popolnoma slovenskem trgu, že ni več prenašati. Ni čuda, da je že »Slov. Narod« poročal v 241 št. o neposlednih lepih častniških razmerah tukajšnje posadke na Ključah. Poveljniku, nadpor. Langerju, seveda ne ugaja preveč v osamljenih trdnjavah; ljube mu je, zabavljati cele noči po gostilnah proti Slovincem. Tako so tudi n. pr. 13 t. m. stirje častniki v gostilni »Pri Rejdi«, na jako surov način, brez vsakega povoda, žalili Slovence. Kričali so, razbijali in Slovence psovali. Tako n. pr. so neprestano kričali: »Pfui Windischen«, »Windische Trottel«, »Windische Bagage«, »den Windischen sollte man auf dem Kopf sch...«; »Ellendiges Volk« itd. Ciril - Metodove vžigalice so pometali z gostilniških miz na cesto in pljuvali za njimi. Celo šipe so na vrtu pobijali. To pa jim še ni zadostovalo. Plačevati so jeli svojim vojakom, koji so, bili prisotni, za vino, ter jim zankavali, da so prepevali »Die Wacht am Rhein«. — Res lepe razmere. Naše mirno ljudstvo se ne pusti na svojih tleh od nikogar izzivati, najmanj pa od vojskav. Upamo, da korno poveljništvo po trebno ukrene, drugače, si bomo po sami poiskali zadoščenja.

+ Iz štajerskega deželnega šolskega sveta. Nadučitelj Francu Maglič na Vranskem se o priliki njegovega umirovljenja izreče za njegovo dolgoletno zvesto službovanje priznanje. Za nadučitelje so imenovani: šolski vodja na Plešivcu Henrik Bregant za Kebelj; učitelj pri Sv. Križu nad Mariborom Janez Robnik k Sv. Jurju na Pesnici; k Sv. Duhu v Haložah pride za nadučitelja F. Kozuh, učitelj na okolici šoli v Konjicah. Za definitivnega učitelja, oziroma šolskega voditelja je imenovan na ljudski šoli pri Sv. Roku ob Sotli Josip Cenčič, učitelj pri Sv. Barbari v Haložah. Kot definitivne učiteljice so imenovane: na ljudski šoli v Zgornji Polskavi Marija Šveiger od Sv. Barbare pri Vurbergu, Marija Klančnik v Braslovčah in Ana Suhač na Polzeli. V stalni pokoj stopijo na lastno prošnjo: Martin

LISTEK.

Mina.

Roman; spisal A. P. Rušič.

(Vaje.)

III.

Mina se je kot tovarniška delavka nastanila pri stari vdovi, kjer so stanovali še tri druge njene tovarnišice. Ta stanka je ves svoj čas porabila pri pletenju nogavic, sicer pa si je lajšala svoje staro življenje na ta način, da je imela tovarniške delavke pri sebi na stanovanju. Skrbeti ji je bilo namreč tudi za nezakonskega sina svoje umrle sestre. Stiranajstletni plavalasi deček se je tačas nahajal v nekem nemškem penzionatu, kjer je užival vso oskrbo skoro zastoj. Njegova mati je končala s tem, da si je, ko jo je njen zapeljivec zapustil, z britvijo prerezala žile na rokah.

Ko se je Mina prikratk oglasila v pritličnem stanovanju gospe Lene, jo je ta zelo prijazno sprejela. Odkazala ji je posteljo, ki je stala v temnem, vlažnem kotu, in katero je morala vsako jutro sama urediti. Tako je zahteval hišni red gospe Lene. Nad posteljo je visela mala, ozka polica, neokusno pritrjena na zid z žico.

Začetkom se je Mina zelo dolgočasila. Vse njene še naivne misli so bile v tovarni, katere se ni mogla privaditi. Bila je vsak večer in vsa-

ko noč zelo nemirna, neprestano živela v strahu, da je delo, ki ga je izvršila čez dan, izkazano.

Pri gospe Leni je stanovala tudi velika, vedno vesela in zelo odločna ženska. Pučanova. Druga ženska, ki je stanovala v isti sobi, je bila Nežika, zelo pobožno in trpeče dekle. Končno se je vedno nervozno sukala med uračnimi meblji temne sobe mla rdečelaska Katinka. Katinka je bila na slabem glasu; rada se je opila in tudi običajna morala ji ni bila priljubljena.

»V nedeljo te povedem v veselo družbo, Mina, da ne boš vedno tako črna kot pepelnica sredi« je dejala neki večer Pučanova, sede pri mali petrolejki in krpajoča svoje krilo.

»Ah! Gospica Mina, ne svetovajla bi vam že sedaj hoditi po gostilniških veselnicah!« se je vmešala v pogovor gospa Lena ter se preko velikih očal ozrla po Mini, ki je tiho in brez dela slonela ob svoji postelji.

»Kako vendar sodite o meni?« Pučanova se je sklonila preko mize in njen debeli glas je bil jezen, skoro togoten.

»Resnico je govorila gospa Lena« je s ponižnim glasom pripomnila Nežika, klečeča na kolenih pred svojim kovčekom in uravnajoča perilo.

»Kdo te je včepnil? Kaj blebataš?« je siknila vznemljena Pučanova z osupnim glasom. Odložila je nenadoma svoje delo.

Nežika je molčala, Katinka pa se je začela smejati.

»Glej, Mina! Kako zelo te vsi ljubimo!« je rekla z visokim glasom in tolkla s svojimi suhimi, nenavadno dolgimi rokami po kolenih.

»O — o!« Kako se je vnela naša devčica! Ampak lepa je pobožnost naše Nežike!« je zopet izpregovorila v saljivem tonu gospa Lena.

Nežika je imela poten obraz in nagubano čelo. Njen resni glas je kar odmeval po temni sobi.

»Čim več in odločneje se odreka mo zapeljivostim tega goljufivega sveta, temvečji bo večni blagor. Bodičnost našega kratkega življenja ni na tem svetu.«

Pučanova se je zaničljivo namuznila.

»Že zopet pričinja... Kolika hinavščina!«

Nežika se je nenadoma razburila. Reče: »Grda brezverka si in tudi druge zapeljuješ.«

»Tiho!«

»Tebi ne!«

Nežika je bila zelo razburjena. Zakričala je silno in se zgrudila na svoj kovček. Nato je zaihtela.

»Ta stara ihta!« je pripomnila Katinka.

»Ni lepo, da se pripravate za malenkost!« je pomirjevala gospa Lena. Odložila je očala in se prešno naslonila na mizo.

»Lepo ali grdo! Zakaj sitnari terejalka!« se je razvnela rdečelaska. In udarila je z roko po mizi.

»Take brezmejne hinavščine še nisem doživela!« Globoko je poemakala z ustmi.

»Zakaj se vmešava ta grda ženska? Opila se je menda zopet!« je poiznjo, a pikro odvrnila Nežika, brisoča se z robcem okoli oči. Zaprla je svoj kovček in sedla nanj.

»Ti lenoba... miš cerkvena!«

»Kako grdo!«

»Reči še kaj!« je togotno zakričala Katinka in skočila k Nežiki.

»Kako grdo...« dalje Nežika ni mogla, kajti razdražena rdečelaska je skočila v njo. Ta hip je priskočila Mina, prijala sopihajočo Katinko čez pas in jo vlekla proč.

Tudi gospa Lena se je razsrdila:

»Tu se ne boste pretepale!« Med tem ste se onidve psovali in si dajali razne priimke.

Naposled se je Katinki posrečilo, oprostiti se Mine in v trenutku je iztrgala Pučanovi šivanko iz rok. Huda borba se je pričela. Katinka je udarila Nežiko po glavi, a Nežika nič manj urna jo je prasnila po obrazu. Naposled ste se zleknilli po kovčku. Katinka, krčevito držeča šivanko v roki, je ubadala njeno ostrino v suho Nežikino telo in v njen slučajni obraz. Ta se končno tudi ni nič branila, le kričala je in lovila z rokama udarce. Kmalu je bil Nežikin mučeniški obraz poln krvi. Ko ste končno Mina in Pučanova ukrotili Katinko, jo je hotela ta še osuvati, a ker ni mogla, je pljuvala pred njo na tla.

Gospa Lena se je tako prestrašila, da je ušla v kuhinjo, in ko so se za trenotek vse štiri močno pehale in se valjale po tleh, da so se videla meča borečih se žensk, je tako zakričala, da so ženske za hip prestrašene obstale.

Še dolgo je potem Katinka psovala Nežiko, ki je v kotu stisnjena polglasno ihtela.

Pozno so se ta večer ženske podale k počitku. Mina je v postelji tiho in prisrčno molila. Prosila je Boga, da bi ji naklonil svojo mogočno varstvo in jo varoval zlega. Z nasprotrega konca sobe se je čulo prispotno ihtenje. Nežika je ihtela žalosti in boli. Tudi ona je molila k Bogu.

Rdečelaska se je nekaj časa premetavala po postelji, naposled pa reče:

»Drugikrat ti razpraskam obraz do dobra, da me boš pomnila!«

Nežika je začela na to še glasneje vzdihovati, dokler se ni oglasila gospa Lena na svoji postelji.

»Prav se ti godi Nežika! Prihodnje brzdaj svoj jezik!« Njen glas je bil zamolkel, kakor bi prihajal iz globočine in se je tresel po vlažnem vzduhu.

Nežika pa je bilo hudo. V njenem sruju je bila smrtna žalost. Spomnila se je, nehoti svoje prve in edine ljubezni, čiste kakor kristal. Bil je mlad krojač, ki jo je neprestano mučil, zasmeheval, navsezadnje tudi tepel. A ona ga je ljubila kljub vsemu tako zelo. In sedaj, ko se je spomnila na

Brezovnik, nadučitelj v Jarenini, učitelj Petek Mahor in Jakob Gorjup, učitelj v Celju.

Javna varnost na Spodnjih Poljanah. Včeraj zvečer okoli pol 7. se je nabralo na levi strani na novem mostu ob koncu Poljanske ceste kakih 30 delavcev, ki delajo pri poglabljanju Grubarjevega prekopu, in so hoteli iti čez novi most v svoja bivališča na nasprotni strani. Ponoči pa na obeh straneh zabijejo prehod čez most z visokimi deskami. Ker je bil prehod na desni strani popolnoma zabit, seveda delavci, ki so bili zaposleni pri tem delu, onim 30. niso dovolili več prehoda. To je zadnje tako vjezilo, da so one na mostu najprvo napadli s kamenji, nato pa zbežali. Le eden izmed njih, ki pa je bil ves čas miren, je zaostal in je bil od onih na mostu napaden s sekiro in z deskami ter do krvavega poškodovan med prsti na eni roki. Take in enake večje in manjše prakse bi se gotovo prav lahko večkrat prepele, ko bi se nastavilo na teh, sedaj precej izpostavljenih mestih, več stražnikov. Dasi ravno se je ob tej priliki nabralo polno občinstva okoli mostu, vendar o kakem stražniku ni bilo sledu. Prosimo tedaj, naj bi se kaj ukrenilo v nekoliko večjo varnost tega okrožja, kar bo pač mogoče, če se le nekoliko stražnikov premesti iz gotovih delov mesta, kjer so popolnoma nepotrebni, raje na Poljansko cesto in v Hradeškega vas.

Občinski odbor na Muljavi je v svoji seji soglasno imenoval častnim članom gospoda okrajnega glavarja Viktorja Parina, upoštevajoč njegove, ki si jih je stekel za novo šolo. Znano je, da je občina Muljava 25 let bojevala boj za šolo. Po poročevanju glavarja se je stvar vendar končno ugodno rešila.

Požar. Dne 17. t. m. je začelo govoriti o požaru v župnijski hiši v Celju. Na koncu v kamniškem okraju. Pogorela je hiša, mlina in kozle. Škoda znaša 2000 K, ki je pa pokrita z zavarovalnico. Vzrok požara je najbrž slabo napravljena dimnik.

Pri upravnem sodišču bo dne 27. t. m. javna ustna razprava o pritožbi okrajne bolniške blagajne v Kranju proti ministrstvu za notranje zadeve radi povračila neklih bolniških stroškov.

Priznanje. Ministrstvo za javna dela je izrazilo g. Boleslavu Bloudek, c. kr. stavbnemu svetniku v Kranju, pohvalno priznanje za njegove velike zasluge, ki si jih je pridobil s previdnim in smotrenim vodenjem del pri stavbi savskega mostu pri Kranju.

Železnica na Triglav. Načrt za triglavske železnice je že dodelan. Iz Bohinjske Bistrice naj bi vozil avtomobilni omnibus, katerega bi gonil motor na bencin z 80 konjskimi močmi do Velega Polja. Od tam pa žična železnica do triglavskega vrha. V Velem Polju bi v to vrhu zgradili električno centralo. Ustanoviti bi hoteli akcijsko družbo, ki naj bi to železnico financirala.

Občinski odbor idrijski je imel v petek 16. t. m. svojo redno sejo, ki se je udeležilo 23 odbornikov. Zunanji imenuje za overovatelja zapisnika odbornika Filipa Vidica in Franjo Kobala. Zapisnik zadnje seje se prebrta in odobri. Določitev maksimalne tarife za prodajo govedine se opusti. Glede zgradbe nove mestne klavnice se sklene, naprositi c. kr. deželno vladu, da posle ako mogoče na svoje stroške posebno komisijo v Idrijo, ki naj pregleda in konstatuje, bi

se li ne dala sedanja klavnica primerno preizkusiti in v obdobju, da ne odgovarjajo li predlagani stavbni prostori za zgradbo nove klavnice. Sklene se soglasno opustiti župniščino. Za novo merjenje idrijske davčne občine Idrija se sklene, da občina preskrbi na svoje stroške štiri nosilce merilnih naprav, dalje vse orodje, kakor znamenja in za to potrebne droge in drugo ter primaren prostor za pisarno za uradnike, ki bodo pri tem merjenju zaposleni. Med slučajnostimi se sklene na dopis c. kr. poštnega ravnateljstva v Trstu vložiti pritožbo na trgovinsko ministrstvo. Sprejme se resolucija v zadevi draginskih razmer, ki se dopolnje orednji vladi. Slovanski Zvez in Zvezi socialnodemokratskih poslancev na Dunaju. Po daljši debati se odkloni predlog, da bi se prosilo za stalno vojaško posadko v Idriji. Na neko vlogo c. kr. rudniškega ravnateljstva se odgovori, da si bo občina še nadalje lastila vse pravice do šolskega trga, kakor si jih je dosedaj in da že takti zahteva, da se občini dopisuje v slovenskem jeziku. Sklenilo se je dalje, da se stroške nadzoruje mestni trg gredo prekopavanja pred določeno uro. Za popravilo perilnice pri tovarniškem mostu se naprosi c. kr. rudniško ravnateljstvo, ker perilnica služi največ delavskim hišam. Je pa čudno v Idriji, rudniški erar ima dovolj denarja za napravo kakih nepotrebnih vrtnih ograj, če si jih izmislil oskrbnik Penko ali za rakete, nima pa par kron za nujno potrebno popravilo perilnice. Seveda ta poslednja služi pred vsem delavskim družinam! Po javni seji je sledila tajna.

Državni geometer v Idriji. Na željo več strank pride v Idrijo drž. zemljemerec, ki ostane tam toliko časa, da izvrši vsa parcelacijska dela v okolici.

Cerkovnik in župnikova kuharica. V Sjemah pri Slovenjgradcu je bil za cerkovnika možak, pred katerim so bile cerkvene pušice v vedni nevarnosti. Ko je mož začutil, da postaja stvar sumljiva in nevarna, je naznanil župniku, da nekdo hodi krast v cerkev. Stvar se je ovadila okrajni sodnji v Slovenjgradcu, ki je začela natančno preiskavo in je prišla tatila tudi na sled. Bil je cerkovnik sam, ki je kradel cerkveni denar. Pri tem mu je prav pridno pomagala župnikova kuharica. Ukradla sta tudi župniku več posode in raznega živeža. Cerkovnika in kuharico so zaprli.

Zažgal zato, da je kradel. Pri posestniku Tajmankarju v konjiški okolici je te dni nekdo zažgal. Domači so ogen še pravčasno opazili, ter ga pogasili. Zažgal je neki Janez Gošnik, ki je ukradel Tajmankarju 200 kron, medtem, ko so drugi gasili. Gošnika imajo že pod ključem.

Realni gimnazij v Celovcu. Kakor poročajo, je naučno ministrstvo sklenilo, ustanoviti v Celovcu realno gimnazijo. Že letos ustanove tri razrede, ter jih priklapijo kot paralele državnim gimnazijam. V naslednjih petih letih ustanove vsako leto en razred. Tako bo imel Celovec leta 1915. poleg gimnazije tudi celo realno gimnazijo.

Vihar na Reki. V sredo je razsajal v reškem pristanišču velik vihar. Zgodilo se je na morju več nesreč. Prevrnila se je jadrnica, ki je bila naložena z lesom. Tudi neka druga jadrnica, ki je prišla iz Pesara, je ponesrečila. Moštvo se je z velikim trudom rešilo. Obe ladji ste se potopili.

V postajališču Strugnano, kjer so dobivali potniki doslej vozne list-

ke v vlak, se je poverila izdaja voznih listov od 1. oktobra gostilničarju in posestniku Fr. Glasarju. Potniki, ki vstopijo od tedaj v postajališče Strugnano brez voznih listov, morajo plačati v § 16 (2) (3) (4) železniškega obratnega pravilnika določena doplačila k vozni ceni.

Dolgi hontaj v ljubljanskih drevoredih daje uboškim slojem precej dobitka, katerega jim paš nihče ne zaviha. Vse graje pa je vredno postopanje nekaterih nabiralecvo hontanja, ker hodijo hontaj trest in pri tem prav po nepotrebnem lomijo veje. Drevje vsled tega mnogo trpi, ne daje v poletnem času dovolj sence in prerano usahne. Varnostni organi imajo strog nalog, vsakega takega škodljivca naših drevoredov brez usmiljenja ovaditi pristojni oblasti. Na vse zadnje pa je plezanje po drevju zelo nevarno in se pri tem čestokrat kaka nesreča primeri.

Zasaden žepni tat. Ko se je pred par dnevi v neki gostilni v Kolodvorski ulici nek dninar krepčal, se mu pridruži 27letni brezposelni brivski pomočnik Viktor Prettner, rodom z Dunaja. Ko je dninar zapustil gostilno, ga je Prettner spremljal, ter mu med potjo natvezil, da ima na prodaj zelo cen gramofon. Na Bleiweisovi cesti pa mu seže previdno v žep in ukrade denarnico, v kateri je bilo 22 kron 60 vin. denarja. Dninar je sicer to čutil, a si ni upal tuju takrat ničesar reči, pač pa je pozneje zadevo prijavil policiji, ki je kmalu tatu izsledila v »spratruju«, ga aretirala, ter ga izročila okrajnemu sodišču.

Cestno svetilko je ukradel v Ribnici opekar Ivan Colantti, ter jo prodal svojemu tovarišu za 1 K, vredna pa je bila 8 K. Po tatvini se je odpeljal v Ljubljano. Ker je za brzojavka hitrejša, kakor vlak, je stražnik na južnem kolodvoru Colantija pri prihodu vlaka že pričakoval in ga pri izstopu takoj sprejel in aretir. Oddali so ga pristojnemu sodišču.

S ceste. Ko je snoči čez Marijin trg precej natrkan prikrevljal nek drvar, mu nasproti pripelje v zmerni vožnji izvošek. Možakar, menda zamisljen še vedno v kozarec, ni videl ne na desno, ne na levo, marveč je koračil kar naprej in telebnil v izvoškevega konja, vsled česar je padel in se na kolenih znatno poškodoval.

Našla je delavka v tobačni tovarni Magdalena Uršičeva srednjo vsoto denarja, ter jo oddala pri policiji.

Uradne vesti. Dne 22. decembra bo pri okrajnem sodišču v Senožah dražba zemljišča vl. št. 48 k. o. Rakovljek. Zemljišče je cenjeno 25.019 K 24 vin. Najmanjši ponudek znaša 16.679 K 50 vin.

Društvena naznanila.

Dijaško podp. društvo »Radogoj«. Radogoj je poslala »Dolenjska podružnica Prosvete« 100 K. Odbor Radogaja izreka dolenjskim gg. akademikom za ta dar svojo prisrčno zahvalo in priporoča drugim slov. akademikom, naj jih v tem plemenitem delu posnemajo. Radogoj je došlo tekom počitnice nič manj nego 66 program za podporo. Društvo je moglo dati podporo le peščici prosilcev, ker mu nedostaja denarnih sredstev. Število prosilcev narašča od leta do leta, ne rastejo pa v istem razmerju dohodki društva. V preteklem poslovnem letu so se isti celo znižali, ker so nekatere občine, hranilnice in poso-

že sopihal počasi vlak in za njim se je v meglah valil siv, grd dim, ki se je počasi izgubljal v zraku. Na daljem griču je bilo videti belo cerkev, zakopano v sneg in prazen gozd.

Pot je bila utrudljiva. Korak je drsel in bil nesiguren. Trebar se je oklenil Mine in ji pomagal pri težavni hoji. Par korakov pred njima sta stopala roko v roki Pučanova in njen ženin Karin, nezaten suh človek.

»Ali ste vedno tako molčeča, gospica Mina, ali pa je vaša današnja molčečnost zgolj slučaj?« je vprašal Trebar s prisiljeno prijaznim obrazom. Ko je odgovoril, se je tesno zavil v svojo pelerino, premišljujoč kaj naj govori s tem velikim detetom.

»Ne vem. Zabavna nisem bila nikdar!« je odvrnila Mina. Njen glas je bil suh in naglas besedi zalozavažen.

»Misli sem, da vas ženira moja navzočnost. Sicer pa sem že opazil, da niste pregladni. To mi zelo ugaja, res! Vsaka vaša beseda je premišljena,« reče na to Trebar in pogleda Mino naravnost v obraz. Njegove oči so bile vprašujoče. Ona je bila pri tem v zadregi, zato se je sklonila naprej in si hitela popravljati lase.

Nekaj neznanega, privlačnega ji je bil Trebar. Zato se ga je v remeji ženirala in premišljevala je skrivno o njem.

V tem so krenili na stransko pot, polno luči in bleska. Bili so že močno upeni. Vendar so kar nekaj ur

ljubice, pa tudi nekateri podporni člani, ki so doslej redno podpirali društvo, istemu odrekli podporo. Ponovno opozarjamo slovensko občinstvo, naj se pogabi, da je v vseučiliških mestih na stotine mladih, nadebudnih slovenskih sinov, ki morajo pri knjigah stradati in si dostikrat vsled stradanja nakopljajo bolezni, ki jih tira v prerani grob, ali pa morajo vsled revščine sploh opustiti študiranje. Slovenske hranilnice in posojilnice, občine, banke in slovensko občinstvo sploh, priskočite dijaštvu na pomoč s podporami in ne pustite, da bi vsled pomanjkanja slovenskih absolviranih akademikov zasedali važna mesta v uradih tujei, ki ne umejo našega jezika in ne poznajo našega ljudstva.

I. ljubljansko uradniško gospodarsko društvo opozarja častite člane na izredni občni zbor, ki se vrši v soboto, dne 24. septembra v Perlesovi restavraciji, Prešernova ulica ob 8. zvečer. Na dnevnem redu je tudi razgovor o sedanji neznosni draginji.

Dolenjska podružnica »Prosvete« v Novem mestu. Na drugem rednem občnem zboru dne 21. septembra se je odbor konstituiral sledeče: načelnik: Janez Legat; tajnik: Avgust Arselin; blagajnik: Franc Mramor; knjižničar: Aleksander Jakša.

Celjska podružnica »Prosvete«. Na ustanovnem občnem zboru dne 19. septembra si je izvolila celjska podružnica »Prosvete« sledeči odbor: cand. med. M. V. Brezovnik, predsednik; stud. iur. Radovan Brenčič, tajnik; stud. iur. Stanko Stor, blagajnik; stud. iur. Franc Zdolšek, knjižničar; slik. akad. Josip Zagar, namestnik; stud. iur. Stanko Virant, preglednik.

Slovanski Jug.

Kdo je spesnil češko narodno himno? Malo komu je znano, da je spesnila češko narodno himno »Kde domov mój« Hrvatica — Jožica Kunovič, ki je bila omožena s Čedom Kubinom. To je dokazal dr. Zibrat, ki je našel v muzeju kraljestva Češkega v Pragi rokopis hrvaških, čeških in nemških pesmi Jožice Kubinove, rojene Kunovičeve. Vse te pesmi so posvečene takratnemu muzejskemu knjižničarju Vavlavu Hanki. Pesem »Kde domov mój« je nastala l. 1848. Jožica Kunovičeva, omožena Kubinova je bila rojena v Varaždinu l. 1817. Njen oče je bil zdravnik, mati pa Čehinja, rojena na Theis. L. 1936. je Jožica odšla v Klatovek na Češko. Tu se je seznanila s Kubinom in se omožila z njim. Umrla je v Pragi l. 1860.

Govor hrvaškega bana na javnem shodu o svoji politiki. Člani hrvaško-srbske koalicije, ki tvorijo takozvano slavonsko skupino, niso prav zadovoljni s tem, da je koalicija prekinila vse zveze z banom dr. Tomašićem. Fronderjem stoji na čelu dr. Neuman in dr. Pinterovič. Dr. Tomašić je že opetovano izjavil, da je pripravljen na javnem shodu razložiti svoj program, ako ga k temu pozove koalicija. Vodstvo koalicije je to ponudbo odklonilo. Sedaj je dr. Pinterovič povabil bana na svoj shod v Osijeku dne 24. t. m. ter ga pozval, naj na tem shodu razloži svoj program. Ban dr. Tomašić se je povabil odzval ter obljubil, da pride jutri na Pinterovičev shod. Ta shod bo torej velike važnosti za razvoj političnih dogodkov na Hrvaškem. Ako bodo bana izvajanja slavonskim politikom ugajala, potem bodo brez dvoma izstopili iz hrvaško-srbske koali-

žema in precej naglo. Tam pred njimi se je zasvetilo ob potu par hiš, poleg katerih je kakor za stražo stalo nekaj visokih smrek. Ko so se približali, so začeli melanholičen, otožen glas harmonik in kmalu so vstopili v gostilno.

V gostilni je bilo precej ljudi in mladi svet je kaj v veži plesal; suvajoči se pari so žareli razvneti veselja in dobre volje. V hiši se je kadilo od tobaka in zrak je bil težak, pokvarjen.

Ko so si naročili vina in se odpočili, je znova zavriskala harmonika. Trebar in Mina sta šla plesat in pri tem se je nji zadelo vse lepo in udobno. Trebar je bil zelo uren in spreten, a kljub temu ga je še težka Mina upejala, da mu je stopil znoj na čelo. Zavladala je v zakajenem prostoru omotica, v kateri so gostje glasno govorili. Vmes pa je evlil glas pokvarjene harmonike. Gostje so naposled drug drugega suvali s komolci in polivali vino po mizah.

Ko se je družba napotila proti domu, je bilo hladno. Noč je jasno žarela in sneg se je zopet strdil v mrzlu. Pot je polzela in temno so stali samotni holmi ob strani.

Trebar se je krepko oprijel Mino in razvnet od zavžitja vina, ji je govoril izmišljene pravljice iz svojega študentovskega življenja. Za njima sta počasnih korakov stopala Pučanova in Karin. Tiho sta govorili in le časih so bile njune besede glasnejše. Razločno se je čulo, kako je Ka-

cije in bodo tvorili jedro nove banove vladne stranke. Ako pa program, ki ga bo razvil ban, ne bo po okusu teh politikov, potem bodo brez dvoma tudi prekržani banovi računi z ustanovitvijo nove sposobne vladne stranke.

Klerikale v Bosni opuste svojo dosedanja organizacija. Zagrebška »Hrvatska Sloboda«, organ dr. Mile Starčevića, javlja, da namerava sarajevski nadškof dr. Stadler, ozvoljen vsled neuspehov pri sabsorskih volitvah, razpustiti svojo organizacija, ki je nosila ime »Katoliške Udruge« in izdati ukaz, naj njeni člani vstopijo v fuzionirano klerikalno-frankovsko stranko, ki se je 15. t. m. osnovala v Zagrebu.

Šibenik vojno pristanišče? »Daners Armee-Zeitung« priobčujo članek, v katerem vzpiče silnega oboroževanja v Italiji zahteva, naj se v Dalmaciji zgradi več vojnih pristanišč. Pred vsem zahteva, naj se nemudoma prične graditi vojno pristanišče v Šibeniku, kjer je luka tako prostorna, da bodo lahko v njej usidrane največje vojne ladje.

Darilo bolgarskega carja. Bolgarski car Ferdinand je priredil predvčeršnjim na čast odstopiščima ministroma Paprikovu in Salabaševu sijajen banket. Pri tej priliki je podaril soprogi bivšega ministra zunanjih del Paprikova dragoceno zlato brožo z briljanti, ki je vredna 15.000 levov.

Bolgarski prijatelj šole. Sefijska »Rječ« piše: V Stanimanu je tamkajšnji ugledni meščan Angel Tajčev, trgovec, podaril za ustanovitev nove ljudske šole v mestu 10.000 levov.

Srbi v Makedoniji. V Kičevu ustanove tamkajšnji Srbi poljedelsko banko, katere osnovni kapital bo znašal 80.000 frankov. Istočasno ustanove tudi poseben srbski penzionat, v katerem bo prostora za 40 do 50 otrok.

Izpred sodišča.

Uboj. V sredo so stali pred mariborskim porotnim sodiščem 26letni Ivan Trančar, viničarjev sin iz Hrastova, 26letni Ivan Kosterwein, posestnikov sin iz Gorisčaka in 21letni J. Heršenjak, viničarjev sin s Sela, prist. v Turnski vrh. Prvi je tožen hudodelstva umora, druga dva pa za peljevanja k umoru. Dne 19. junija so šli imenovani fantje v gostilno k Turnšaku. Med potjo so v gozdu opazili spečega posestnikovega sina Fr. Majhena, s katerim je Trančar živel v velikem sovraštvu. To je vedel tudi Kosterwein, zato je natihoma rekel Trančarju, da je zdaj najlepša priložnost, da ubije Majhna. Trančar je res šel pozneje iz gostilne, dobil krepke količ, ter jo mahnil naravnost proti spečemu Majhnu. Ko je prišel do njega, ga je dvakrat z vsi močjo udaril po glavi, nato se pa vrnil v gostilno. Ker se je pa Trančar bal, je šel še enkrat s kolom nad Majhna, ga zopet parkrat krepko udaril po glavi in po životu. Majhena se seveda ni gnil; obeležal je na mestu mrtev. Imel je razbito črepinjo in zlomljenih več reber. Porotniki so zanimali vprašanje o umoru, potrdili pa so vprašanje o uboju glede Trančarja. Glede Kosterweina so potrdili vprašanje o napeljevanju k uboju, glede Heršenjaka pa so to vprašanje zanikali. Obsojena sta bila Trančar na šest let, Kosterwein pa na 18 mesecev težke ječe. Heršenjak je bil oproščen.

Umor. Pred istim porotnim sodiščem se je včeraj že tretjičrat zago-

stvoje revno mladost, se je zasmilila sama sebi. Zato pa ni rastle upanje v odrešenje po božji milosti. In molila je strastno.

Mini se je Nezika zelo smilila, a nek notranji glas ji je rekel, da je Pučanova zelo pametna. Katinka pa strastna in nizka zenska. Dolgo je razmišljevala o svojih tovarišicah, ter je zaspala vsa trudna. Šele proti jutru.

IV.

Kmalu za Mino je prišel student Janko Trebar z Dunaja na poset k svoji teti Leni, ali kakor je sam dejal »na počitnice«. Bil je prijazne in simpatične zunanosti. Obšla mu je bila vedno lepo urejena, elegantna in tudi lase je imel vsikdar skrbno počesane. Njegovo poglavitno načelo je bilo, da je dober krojač več vreden, kot vsi drugi nazori skupaj. Majhne, erne brkice so izvajajoče štrlele kviku. Glas mu je bil mehak, skoraj ženski. Studiral je že več let jas — z neznanim uspehom.

Takrat je imela Mina mnogo opravka s Pučanovo. Ta je imela močnega vpliv na svoje tovarišice. Edino Nezika se ji je upirala z uspehom. Vendar Pučanova ni bila razvitejša in izobraženejša od svojih delavnih tovarišic. Edino kar jo je povzdigovalo nad druge, je bila njena energija in nagla odločnost. Ta svojstva so uplivala tudi na Mino tako zelo, da je storila le to, kar ji je takorekoč zapovedala Pučanova. Imela pa je Pu-

čanova to slabo lastnost, da se je neasmisljeno norčevala iz slabosti svojih koleginj, katere je poznala prav tako dobro kakor svoje.

Mina je v svojem novem stanu potrebovala pomoči te svoje sodelavke. Njej je bil svet, ki se ji je ravno kar odpiral, pred očmi, čisto nov; potrebovala je torej človeka, ki bi jo varno vodil po ozkih stezicah njene težkega življenja.

Ob nedeljah in prostih popoldnevih je šla Mina z Pučanovo in njenim ljubimcem na izprehod. Časih se jim je pridružila tudi Katinka, a ta se je navadno zgodaj opila ter se potem v svoji zmedenosti nespodobno bratila z vsakovrstnimi moškimi, kar častim seveda ni ugajalo.

Neko zimsko nedeljo je Pučanova povabila tudi Trebarja s seboj. Šli so iz mesta. Solnce je prijetno sijalo, nebo je bilo čisto in zasnežene planine so nad celo okolico razlivalo svoj poseben čar. Cesta je bila slaba, nerodno izhojena in deloma topeča se v lužah.

Raz golo drevje je padal sneg, tepen od solne. Po poljih se je iskril južni sneg, da so bolele oči od prevelike svetlobe in beline. Na bližnjih vinah in le tupatam so bistré oči zabolmeih je molče samevala surekogledale v višini samujočo ponosno hojo.

Na telegrafskih žicah ob cesti je čepel sempatje premrt ptič, a vrane so se glasno kričele vlačile po smetnem polju v celih krahlih. Čez potje

varjal radi umora. 21letni posadnik kov sin in skladišni delavec juhe železnice. Anton Kmetec iz Gornjih Jablan. Kmetec je točen, da je dne 26. junija 1909 umoril svojo ljubico, 36letno gostačevo hčer Marijo Frankeš, ki je bila z njim že drugič noseča ter jo mrtvo zanesel na železniško progo, kjer ji je od Pluja proti Mariboru vozeči tovorni vlak odtrgal levo roko in nogo. Kmetec je stal pred porotnim sodiščem že lansko leto. Takrat se je obravnavala preloži in se je nadaljevala šele 8. in 9. marca t. l. Dne 9. marca so pa porotniki z 8 proti 4 glasom potrdili vprašanje o umoru in je bil Kmetec obsojen v smrt na vesalish. Ko se je pa predložila smrtna obsodba najvišjemu sodnemu dvoru in je potrjena, jo je najvišja instanca razveljavila in odredila novo obravnavo. In tako stoji večeraj in danes Kmetec že tretjič pred porotnim sodiščem. Proti obtoženci se navajajo tako tehtni dokazi njegove krivde, da bo težko ušel obsodbi. Najbolj obtežen je pa listič, ki so ga dobili nabitega na brzopletnem drogu v bližini mrtve Frankeševce. Na tem listku je bilo zapisano, da naj nihče ne sumi, da bi bil Anton Kmetec varok smrti Frankeševce. In izvedenec so izjavili, da je pisava na dotičnem listku Kmetčeva. Tudi so pričeli, katerim je Frankeševa pravila, da ima za večer določen sestanek z Antonom Kmetcem. Obravnavo se bomo končala danes popoldne.

Zaradi krive prispege je bil nekdo tega obsojen župnik Franc Sušnik v Čresnjem pri Slov. Bistrici na mesecno ječo. Obsodba je postala pravomočna in župnik je svojo kazen nastopil, obenem pa se odpovedal svoj župniji.

„Slovenski Narod“ izhaja dnevno dvakrat.

Razne stvari.

Pretep na zborovanju. Na nedeljskem zborovanju v Doubrovi v Sloveniji je prišlo med delavci do krvavega pretepa. Nek delavec je bil ubit, drugi pa so prejeli poškodb.

Nesreča pod Vezuvom. Na železnici, ki vodi okrog Vezuva, se je zgodila velika nesreča. Nek voz, na katerem je bilo trinajst delavcev, je prišel s tira ter je priletel ob zid nekega doma. En delavec je bil ubit, trije pa so prejeli poškodb.

Otrok z dvema glavama. V Rastattenu na Bavarskem se je poročil kakor poroča »Donauzeitung« otrok, ki ima dve glavi na enem telesu. Glava je popolnoma razdeljena na drugi manjka čutilni organ.

Deček — morilec svoje ljubice. Na Heidenheimu na Bavarskem je 16letni kmečki sin ljubico, ki je zmerje z domačo dekle Ano, ubil. Deček je dekla priznala fantu, da jo ljubi, in je ta v postelji za njim umrlo truplo ponoči pokopal v dvorišču svojega očeta. Sedaj so dosegli razpadlo truplo; fant je prišel svoje dejanje.

Ljudsko vseučilišče. V avstralski državi Queensland so ustanovili ljudsko vseučilišče. V parlamentu so sprejeli zakon, s katerim se ustanovi ljudsko vseučilišče v Brisbane. Čeni načrt je kolikor mogoče praktičen. Predavanja se bodo vršila, da bodo imeli poslušalci vsaj po dve urici. Na ta način bodo rodeli in trgovci šest mesecev v letu, ostali šest mesecev pa obiskovali vseučilišča predavanja. Vlada je dovolila za prvih sedem let 200.000 K. Stiri profesorji in deset profesorjev bo poučevalo na vseučilišču. Rudarsko šolo, poljedelsko in druge učne zavode v Brisbane bodo priključili temu vseučilišču.

Sreča v nesreči. Prejšnji mesec je sin predsednika Tafta z avtomobilom novozelandskega delavca ubil. Delavec je bil precej težko poškodovan, in so ga marali spraviti v bolnišnico. Ko je stari Taft slišal za nesrečo, ki jo je povzročil njegov sin, je takoj naročil v bolnišnico, da morajo skrbno paziti na poškodovanega Italijana. Italijanu se je v bolnišnici tako dobro godilo, da mu je bilo skoro žal, ker so se mu rane tako hitro celile. Bati se je dneva, da bo moral iz udobne bolnišnice zotiti v nevarno jama. Slučajno je predsednik Taft izvedel, da želi Italijan domov v svoj domači kraj, kjer ga težko čaka rodbina. In dobri Taft je sklenil, da napravi veselje Italijanu in njegovi rodbini. Plačal mu je za pot na drugi razred, povrh pa mu je podaril še 500 dolarjev. To je približno 2500 lir, kar je že precejšen kapital za revnega Italijana. Seveda je Taft plačal tudi bolniške stroške. To je v resnici bila za Italijana velika sreča v nesreči.

Utopljeni pri Anamitih. Starodavni človek je bil prepričan, da povzročajo boleznirazni hudobni duhovi, ki prebivajo v človeškem tele-

su. Zato so bili mnogi, da je treba upoditi in takim načinom hudobne duhove, potem bo bolezen sama od sebe izgubila. To vemo imajo še danes nekateri narodi v Aziji. Da je to resnično, dokazuje to, kako skrbno na primer Anamiti poklicati v življenje človeka, ki se je utopil. Človeka, ki so ga potegnili iz vode, položijo tako, da je z glavo obrnjen navzdol. Utopljenca dajo pod trebuh in prsi velik kamnit vrč. V vrču drže gorečo bakijo, ki razširja okrog sebe prijeten vonj. Namen goreče bakije je, poklicati nazaj gorkoto, ki daje telesu življenje. Utopljenca se namreč znojeno z gorko krvjo kakor zaklane živali. Z krvjo, tako mislijo še nekateri azijski rodovi, se prepodi princip vode, ki se smatra ravno tako kot ogenj za hudobnega duha.

Največja mesta na svetu. Po zadnjem štetju, ki je na razpolago, so imela največja mesta na svetu sledeče število prebivalstva: London 7 milijonov 735.196; New York (1905) 4.014.304; Pariz (1901) 2.714.068; Tokio (1908) 2.085.160; Berlin (1906) 2.040.148; Chicago (1909) 1.698.575; Petrograd (1905) 1 milijon 678.000; Dunaj (1901) 1.674.597; Canton 1.600.000; Peking 1.600.000; Moskva 1.359.254; Philadelphia (1900) 1.293.697 in Carigrad 1 milijon 125.000.

Zblaznel obtožene. V četrtek je v Moravski Ostravi med obravnavo zblaznel obtoženi Ivan Pucek. Skočil je kar nakrat s stola ter z vso močjo udaril s pestjo stražarja paznika. Nato je Picek skočil proti sodniku dr. Becku, vendar se je pazniku posrečilo, da ga je še o pravem času potegnil nazaj. Picek je nato pograbil za stol, ter ga z vso silo vrgel proti sodniku, ki se je pa stolu srečno izognil. Le s težkim trudom so sodni slugi Piceka ukrotili, ga zvezali ter odgnali zopet v zapor.

Ponarejene plemske diplome. Svoj čas so zaprli v Budimpešti izdelovalca plemskih diplom, R. pl. Müllerja. Stvar je takrat vzbujala precej pozornosti, ker je Müller preskrbel več osebam plemske diplome. Slep je ponarejene diplome vtihotapil v arhiv, potem pa jih je pustil poveriti. Pri tem so mu pomagali nekateri uradniki dotičnih arhivov, proti katerim se je uvedla preiskava. Na podlagi preiskave je arhivar v Stolnem Belgradu, Radvanyi, prišel ob službo. Zdaj je tudi drugi arhivar, dr. Pettko, v preiskavi, razen tega pa je suspendiranih še dvanajst drugih arhivarjev.

Skladišče bomb v Lizboni. V Lizboni so prišli na sled celemu skladišču dinamitnih bomb. V cellem so našli 171 bomb. Revolucionarji so baje nameravali s streh v bližini vojašnice uničiti kralju vdano vojaštvo. Med aretovanimi je tudi neki podastnik. Domneva se, da je bilo v zaroto posvečenih tudi več vojaških oseb. Ministrstvo je dobilo od več strani poročila, da pripravljajo revolucionarji napad na monarhijo. Najdene bombe so baje spravili skupaj republikanci. Zaprli so več oseb, ki so vsi člani republikanske stranke. Preiskava se je odtegnila mestni policiji, ker je baje tudi prožeta republikanskega duha. Bombe je pobrala neka vojaška patrulja. Dne 18. t. m. so bili v Lizboni aretirani nekateri ključavničarji, ki je imel za 170 bomb razstreljiva. Te dni pa so zaprli nekega Bittencourta, ki je leta 1908 izdeloval pekleske stroje.

Zamorec odnesel otroka. Te dni je pustila gospa Wilson svojo 14 mesečno staro hčerko v otročjem vozičku pred svojim stanovanjem v New Yorku, ko je v kuhinji pripravljala večerjo. Med tem časom je neki zamorec vzel otroka iz vozička in z njim zbežal po cesti. Takoj se je večja množica ljudi podala za zamorecem, ali ga ni dobila. Kake tri ure pozneje šla je neka prijateljica ge. Wilson po 3. Ave. in opazila nekega zamorca, ki je nesel majhen zavitek. Ženska je odgrnila prtič in takoj spoznala otroka ge. Wilson. Zavpila je na pomoč, narkar je zamorec takoj spustil otroka na tla in zbežal. Več sto ljudi se je bilo nabralo in je teklo za zamorecem po cesti, ki pa je zbežal najpopred v neko klet in od tod na streho, odkoder je skočil na sosedno streho in tako ušel zasledovalcem. Policija je še dolgo potem po hišah zasledovala zamorca, ali zastoj.

Dante Alighieri. To društvo, ki je imelo te dni svoj kongres v Perugiji, šteje 55.000 članov, med temi 8000 v inozemstvu. Podružnice ima 285, od teh 73 v inozemstvu. Kake namene zaseduje, pripoveduje odkrito poročilo samo. Tam je rečeno: »Ne bi bili iskreni, ako bi se kazali brezbrizne nasproti delu prodiranja pangermanizma s pomočjo bogatih društev v dolina Trentina. Mi moramo nadalje slediti z največjim interesom boju, ki se že leta bije za ustanovo učenega zavoda, do katerega imajo Italijani Avstrije pravico; ne moremo brezbrizno poročati o odporu proti ustanovitvi italijanske gimnazije v Gorici, istotako o naporih meščanov tržaških, ki se hočejo ubraniti slovenske invazije in o ostrem boju, ki ga morajo vojevati

Italijani. Bato in Dolomiti, ki morajo Slovencem postati enakovredni Slovencem gostovatiti nasproti le moč in ugled svoje kulture in pa napadnje na pomoč Italijanom v osamosvojitvi. Vopričo takega poročila je do kongresa navzoči minister Pini izjavil fulminanten govor, v katerem je v imenu vlade pozdravil društvo Dante Alighieri in mu čestital. . . .

Črna roka na delu. V Pellaru blizu Reggio se je nedavno zgodil grozovit zločin. V temni noči se je začelo na cesti bolestno otroško jekanje. Ljudje so se s strahom bližali mestu, odkoder je prihajalo jekanje. Slednjič so se vendarle približali nesrečnemu bitju. Bila je desetletna hči tržana Rugolina, čegar hiša je stala kakih 40 korakov v stran. Dekle je imelo na glavi grozno rano; prsti so bili porezani ali posekani. Glas je postajal vedno bolj slaboten, in čez nekaj minut je dekle izdihnilo. Zdaj so ljudje boječe krenili proti Rugolinovi hiši. Kaj se je neki moralo tamkaj zgoditi? Vrata so bila odprta. V sobi se je nudil grozen prizor. Kakor da bi prišli v klavnico, tako se je dozevalo ljudem. Sedem trupel je ležalo v sobi vse navzkriž. Nekatera so ležala na tleh, druga na posteljah. Zgodilo se je grozno umorstvo, ki je vznemirilo vse prebivalce daleč naokrog. Rugolino je bil zelo marljiv človek. Bil je v Ameriki, odkoder se je vrnil pred 18. meseci s precejšnjim zaslužkom. Kmalu potem, ko je prišel iz Amerike, je spoznal, da ima smrtne sovražnike. Toda bil je pogumen človek, ki ni poznal strahu. Nekega dne mu je bilo zastrupljeno mleko, in je radi zažitja tega mleka čutila vsa njegova obitelj grozne bolečine v želodec. Ravno take bolečine so se pojavile, ko je bila družina vodo, ki se je hladila na mrazem kraju. Rugolino je slutil, da mu nekdo streže po življenje, vendar ni ničesar naznanil oblasti. Potožil je le nekemu svojem prijatelju, da mu nekaj silno stiska srce. Tudi družini ni hotel povedati svoje slutnje. Po poskušnem zastrupljanju je imel Rugolino mir skoraj dva meseca, dokler se ni zgodil strašni umor. Rugolino je spal s svojo obitelji pri odprtih vratih, da bi mogel v slučaju potresa preje na prosto. Odkar se je primerilo ono zastrupljenje z mlekom in z vodo, je spala družina vedno pri zaprtih vratih, dokler se ni nedavno zopet primeril močnejši potres. Razbojniki so gotovo prišli na Rugolinovo stanovanje, ko je vsa družina spala. Zdravniki so dognali, da so se zgodili vsi vbojstvi z istim bodalom in vse druge široke rane z isto sekirjo. Vse rane so popolnoma enako prizadete, tako da se domneva, da sta bila samo dva morilec. Eden je moril z bodalom, drugi s sekirjo. Rugolinovo truplo je ležalo za vrati. Gotovo se je hotel braniti, toda udarec s sekirjo po glavi in po vratu je provzročil, da je bil takoj mrtev. Blizu njega je ležala 14letna hčerka s presekanim vratom. Na postelji je bilo zvito telo 40letne žene, ki je še vedno držala v roki štirimesečnega otroka. Tudi otrok je bil mrtev; razbojniki mu je s sekirjo razbil glavo. Potem so bili na postelji ubiti še ena hčerka in 8 ter 9letna sinova. O hudodelehih ni nikakega sledu. Tudi vzroka, zakaj se je zgodil grozovit umor, nihče ne ve. Sluti se, da je provzročila grozno umorstvo italijanska tajna razbojniška tolpa, tako imenovana »Črna roka«.

in se zatrjuje, da je temu vzrok, da popolnoma v redu. — Zvezne zvezice protipostopniški stališče ogrske vlade glede uplavlne in osake vojske pravice in pa vladno postopanje napram nemščinskemu narodnostnem (7) na Ogrskem.

Bosna in Hercegovina.

Dunaj, 23. septembra. Skupni finančni minister Burian je v večerajnji skupni ministrijski seji poročal tudi o razmerah v Bosni in Hercegovini in posebno o delovanju bosansko-hercegovega deželnega zbora in porabil to priliko, da se je zavzel za upliv Ogrske na Bosno in Hercegovino.

Viljem na Dunaju.

Pariz, 23. septembra. Vsi listi se bavijo obširno z govorom, ki ga je imel nemški cesar Viljem na dunajskem rotovžu. Listi vidijo v tem govoru dokaz, da je zveza Nemčije z Avstrijo posebno tesna.

Trozveza — podaljšana?

Rim, 23. septembra. Tukajšnji listi javljajo, da je trozveza že podaljšana, in sicer do 31. decembra 1920.

Dunaj, 23. septembra. Tukaj se zatrjuje, da se še začela niso pogajanja zaradi podaljšanja trozveze.

Česko - nemška sprava.

Praga, 23. septembra. Nemški poslanci bodo imeli jutri plenarno posvetovanje o česko - nemški spravi. Tega posvetovanja se udeležita tudi zastopnika nemškega veleposelstva dr. Baernreither in grof Nostitz.

Se ena žrtev.

Rottenmann, 23. septembra. Tu je umrl nek delavec vsled poškodb pri zadnji železniški nesreči. To je že deseta žrtev te nesreče.

Skupni državni proračun.

Budimpešta, 23. septembra. Na večerajnji skupni ministrijski konferenci se je določilo, da se izdatki za armado v letošnjem proračunu zvišajo za 20 milijonov. Poleg tega pa pridejo v ta proračun še strahovito visoki izdatki, namreč aneksijski stroški v znesku 235 milijonov, od katere vsote odpade na Ogrsko 85 milijonov in dalje odškodnina Turčiji za aneksijo Bosne in Hercegovine v znesku 54 milijonov. Specijalno vojaške zahteve pridejo v proračun za leto 1911.

Kolera na Ogrskem.

Budimpešta, 23. septembra. Končno se je vlada vendar vzdrnila in odredila primerne sanitarne odredbe glede kolere. V Mohaču se kolera strahovito širi. Umrl je že vsaj trikrat toliko ljudi, kakor javljajo oficijalna poročila. Raba vode iz Donave in iz vodnjakov je prepovedana. V Mohaču so odšli državni zdravniki iz Budimpešte.

Pariz, 23. septembra. Vlada je prepovedala uvoz ogrskega sadja na Francosko.

Pasivna rezistenca na bosanskih železnicah.

Sarajevo, 23. septembra. Snoči ob 11. se je na bosanskih železnicah začela pasivna rezistenca.

Turčija potrebuje denar.

Carigrad, 23. septembra. Vlada hoče dati obširna posestva bivšega sultana Abdul - Hamida v najem podjetniški družbi, ki se je zavezala, dati Turčiji 100 milijonov funtov posojila.

Ruski ataše.

Petrograd, 23. septembra. Bivši ruski vojaški ataše na Dunaju, polkovnik Marčenko, ki je bil obdolžen, da je organiziral na Dunaju vohunstvo, je imenovan zapovednikom 19. dragonskega polka.

Telefonska in brzopletna poročila.

Madžari in armada.

Dunaj, 23. septembra. Današnja »Reichspost« javlja, da je ogrska vlada pri večerajnjih skupnih ministrijskih konferencah zahtevala: 1. da mora novi vojaški kazenski proces določiti popolno enakopravnost madžarskega jezika pri ogrskih polkih; 2. da se mora odpraviti dosedanje imenovanje »Reichskriegsminister« in 3. da se mora takoj rešiti vprašanje o emblemih v tem smislu, da se upelje poleg cesarskega orla tudi ogrski grb. Skupni vojni minister fml. baron Schönaich je s temi madžarskimi zahtevami zadovoljen.

Prestolonaslednik in Madžari.

Dunaj, 23. septembra. Vsestransko se priznava da na soarejo, ki jo je priredil prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand na čast nemškemu cesarju namenoma ni bila povabljeni nobena madžarska ofitjalna osebnost. Madžari so valed tega cgorčeno, zlasti da niti ogrski ministri predsednik grof Khuen-Hedervary ni bil povabljen, dasi je nalašč zaradi obiska cesarja Viljema prišel na Dunaj in se je oficijalno udeležil sprejema cesarjevega. To ostanativno izključenje madžarskih oficijalnih osebnosti od soareje pri prestolonasledniku se smatra kot dokaz, da obstoji med prestolonaslednikom in sedanjim ogrsko vlado ofitno nasprotje

in se zatrjuje, da je temu vzrok, da popolnoma v redu. — Zvezne zvezice protipostopniški stališče ogrske vlade glede uplavlne in osake vojske pravice in pa vladno postopanje napram nemščinskemu narodnostnem (7) na Ogrskem.

Bosna in Hercegovina.

Dunaj, 23. septembra. Skupni finančni minister Burian je v večerajnji skupni ministrijski seji poročal tudi o razmerah v Bosni in Hercegovini in posebno o delovanju bosansko-hercegovega deželnega zbora in porabil to priliko, da se je zavzel za upliv Ogrske na Bosno in Hercegovino.

Viljem na Dunaju.

Pariz, 23. septembra. Vsi listi se bavijo obširno z govorom, ki ga je imel nemški cesar Viljem na dunajskem rotovžu. Listi vidijo v tem govoru dokaz, da je zveza Nemčije z Avstrijo posebno tesna.

Trozveza — podaljšana?

Rim, 23. septembra. Tukajšnji listi javljajo, da je trozveza že podaljšana, in sicer do 31. decembra 1920.

Dunaj, 23. septembra. Tukaj se zatrjuje, da se še začela niso pogajanja zaradi podaljšanja trozveze.

Česko - nemška sprava.

Praga, 23. septembra. Nemški poslanci bodo imeli jutri plenarno posvetovanje o česko - nemški spravi. Tega posvetovanja se udeležita tudi zastopnika nemškega veleposelstva dr. Baernreither in grof Nostitz.

Se ena žrtev.

Rottenmann, 23. septembra. Tu je umrl nek delavec vsled poškodb pri zadnji železniški nesreči. To je že deseta žrtev te nesreče.

Skupni državni proračun.

Budimpešta, 23. septembra. Na večerajnji skupni ministrijski konferenci se je določilo, da se izdatki za armado v letošnjem proračunu zvišajo za 20 milijonov. Poleg tega pa pridejo v ta proračun še strahovito visoki izdatki, namreč aneksijski stroški v znesku 235 milijonov, od katere vsote odpade na Ogrsko 85 milijonov in dalje odškodnina Turčiji za aneksijo Bosne in Hercegovine v znesku 54 milijonov. Specijalno vojaške zahteve pridejo v proračun za leto 1911.

Kolera na Ogrskem.

Budimpešta, 23. septembra. Končno se je vlada vendar vzdrnila in odredila primerne sanitarne odredbe glede kolere. V Mohaču se kolera strahovito širi. Umrl je že vsaj trikrat toliko ljudi, kakor javljajo oficijalna poročila. Raba vode iz Donave in iz vodnjakov je prepovedana. V Mohaču so odšli državni zdravniki iz Budimpešte.

Pariz, 23. septembra. Vlada je prepovedala uvoz ogrskega sadja na Francosko.

Pasivna rezistenca na bosanskih železnicah.

Sarajevo, 23. septembra. Snoči ob 11. se je na bosanskih železnicah začela pasivna rezistenca.

Turčija potrebuje denar.

Carigrad, 23. septembra. Vlada hoče dati obširna posestva bivšega sultana Abdul - Hamida v najem podjetniški družbi, ki se je zavezala, dati Turčiji 100 milijonov funtov posojila.

Ruski ataše.

Petrograd, 23. septembra. Bivši ruski vojaški ataše na Dunaju, polkovnik Marčenko, ki je bil obdolžen, da je organiziral na Dunaju vohunstvo, je imenovan zapovednikom 19. dragonskega polka.

Kupujte jutranjo izdajo „Slovenskega Naroda“.

Gospodarstvo.

Občni zbor celjske »Združne zvezice«. Večeraj se je vršil v Celju občni zbor »Združne zvezice«. Od 127 včlanjenih zadrug je bilo zastopanih 55. Poročilo o stanju »Združne zvezice« je podal dr. Božič. Tekom letošnjega leta je izstopilo 11 zadrug, včlanoma s Koroške, in sicer vsled strankarske agitacije. Tri so likvidirale, štiri so bile izključene. Denarno stanje v Zvezi je povoljno. V zadnjih treh mesecih se je izvršilo 31 temeljitih revizij, ki so vse pokazale, da so včlanjene zadrug dobro upravljane. Vodstvo »Združne zvezice« ima za cilj: 1. Poglobitev zadrugnega dela. 2. Izpopolnitev zadrugništva. 3. Strogo izvedeno denarno centralizacijo. — Dr. Jurtela je spravil na razgovor tudi zadevo šoštanjske posojilnice. Predsednik, kakor tudi podnačelnik te posojilnice, je pojasnil, da je vse v najboljšem tiru in da se pri posojilnici ni treba bati hiti za en vinar kmečkega denarja. Zadnja, skoro desetdnevna revizija je dognala, da posojilnica vzorno posluje in da je

in se zatrjuje, da je temu vzrok, da popolnoma v redu. — Zvezne zvezice protipostopniški stališče ogrske vlade glede uplavlne in osake vojske pravice in pa vladno postopanje napram nemščinskemu narodnostnem (7) na Ogrskem.

Bosna in Hercegovina.

Dunaj, 23. septembra. Skupni finančni minister Burian je v večerajnji skupni ministrijski seji poročal tudi o razmerah v Bosni in Hercegovini in posebno o delovanju bosansko-hercegovega deželnega zbora in porabil to priliko, da se je zavzel za upliv Ogrske na Bosno in Hercegovino.

Laška razstava v Srbiji. Iz Belgrada poročajo: na inicijativo srbske vlade vršila se bo v Belgradu prihodnje leto laška industrijalna in trgovska razstava. Za to razstavo se izvanredno zanimajo vsi laški industrijalni in trgovski krogi.

Mednarodna fotografična razstava v Moskvi. Kakor poroča ministristvo za javna dela, misli rusko fotografično društvo v Moskvi napraviti v marcu in aprilu 1911 mednarodno fotografično razstavo. Priglasijo se sprejemajo do 1. decembra 1910.

Nemška banka za Orijent. Zvišala svoj akcijski kapital od 16 na 32 milijonov mark. To zvišanje moti vira banka s tem, da hoče ustanoviti precejšnje število novih filijalk in da se njene kupčije in posli od dne do dne množe. Kakor se že iz tega razvidi, Nemčija prav dobro napreduje v Orijentu.

Novo rusko posojilo. Iz Berlina poročajo, da smatrajo ruski finančni krogi za potrebno, najeti novo državno posojilo. To posojilo bi znašalo 200 milijonov frankov. Kakor znano, so nekateri razlagali neuspeh ogrskega posojila na Francoskem tudi s tem, da se Rusija pripravlja najeti v Parizu novo posojilo.

Turški industrijalci. Turčija deluje na to, da povzdigne svojo industrijo. Poslala je v Budimpešto 20 mladenčev, ki so izvršili srednje šole, da se tam kot učenci in delavci seznanijo z industrijalnimi podjetji.

Medzletne tekme Slov. Sokolske Zveze v nedeljo, 25. septembra 1910 v Ljubljani, na dirkališču

(ob slabem vremenu v telovadnici ljubljanskega Sokola v »Narodnem domu«.)

Dopoldne ob 8. do pol 12.: Tekme vrst in posameznikov v višjem in nižjem oddelku: 1. v prostih vajah; 2. na bradli; 3. na drogu; 4. na konju na šir; 5. v skoku v višino in 6. v teklu.

Ob pol 12. dopoldne: Skušnja za nastop in proste vaje za popoldansko javno telovadbo.

Po skušnji: Dopršitev tekem. Vstopnina 30 vinarjev. Popoldne ob treh

JAVNA TELOVADBA na dirkališču.

1. Nastop k prostim vajam. 2. Proste vaje vseh tekmovalcev.

3. Vaje na orodju vseh tekmovalcev. 4. Francoski boks, izvaja vadi-teljski zbor ljubljanskega »Sokola«.

Vstopnina: 40 vin. stojšča, se-deži 1 K.

Ob slabem vremenu se vrši telovadba v telovadnici ljubljanskega »Sokola«, ter izvedejo proste vaje in vaje na orodju radi nedostatka prostora samo tekmovalci višjega oddelka.

Večer ob 8. v primeru, da bo mogoče se ta dan dovršiti štetje točk: Razglasitev uspehov medzletnih tekem v telovadnici v »Narodnem domu«. — Istotam:

SOKOLSKI VEČER,

Sodeluje sokolski pevski oktet, ter popolni orkester »Slovenske Filharmonije« pod osebnim vodstvom novega kapelnika gosp. Alfreda Čajenaka.

Vstopnina 40 vinarjev. K mnogobrojni udeležbi vjdno vabi

»Slovenska Sokolska Zveza«. Tekmovalni red »S. S. Z.« je do-biti pri blagajni na dan tekme, inšit 50 vin.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pastoslemšek.

Nikdo ne bi mislil, da se dajo pokatete na taklo načinov pripravljati, kot dajo navodilo kuharska knjižica, ki jo vsakomur brezplačno pošlje prva krajska tiskarna tiskarna v J. L. Hristič. 730 3

2½ kg
samo tehta

Standard Folding

pisalni stroj iz aluminija. Ima vse moderne vrline, solidna konstrukcija. Cena nizka. Zahtevajte cenike in razkazovanje stroja od 3205

zastopstva „Standard Folding“
Ljubljana, Turjaški trg 4, II.

Serravallo

Železnato Kina-Vino

Hiteljska rastlina na Dunaju 1900: Dnevno odlikovanje in častni diplom k slavi kolajni.

Povzroča voljo do jedi, okrepi živce, pogloblja kri in je rekonvalescentom in malokrvnim zelo priporočeno od zdravniških avtoritet.

Izbori okus. Večkrat odlikovano.

Nad 6000 zdravniških priporočil.

J. SERRAVALLO, c. k. dr. čest. doktor TRIST-BARCOVIA.

Meteorološko poročilo.

Vilna nad morjem 286,2. Srednji letni tlak 736,9 mm

čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
22. 2. pop.	735,1	11,4	sr. jvzh.	oblačno
9. zv.	736,0	9,6	sr. szah.	dež
23. 7. zj.	736,0	8,8	sr. jvzh.	oblačno

Srednja včerajšnja temperatura 9,4°, norm. 13,9°. Padavine v 24 urah 1,6 mm.

Sodarskega pomočnika in vajenca

sprejme takoj Fr. Bernot, sodar v Ljubljani, Poljanska cesta 26. 3198

Proda se v Celju v Rotovski ul.

gostilna „Stern“

stoječa tik celjskega rotovja. Reflektanti, naj se oglašijo pri dr. Alojziju Brendiču, odvetniku v Celju. 3154

Vsakdo lahko dobi
tako iz mesta kakor z dežele

ZLATNINO
kakor srebrne in stališne ure veritice in uhane, prstane i. t. d.

na obroke
pri zlatarju

I. VECCHIET
v Ljubljani, 2158
nasproti glavne pošte.
Cene zmerno. Solidna postrežba.

Proda se na najlepšem in prometnem prostoru na Bizeljskem ob dveh cestah 3189

hiša z gospodarskim poslopijem

in zraven okoli 5 oralov zemljišča. V tej hiši je dobro upeljana gostilna in mesarija kakor tudi za trgovino z vso upravo urejeni prostori. — V gospodarskem poslopiju se nahajajo kleti, ledenica in hlevi ter zraven tudi kegljišče. Natančnejša pojasnila daje lastnik Josip Uršič, trgovec v Brezicah.

Lokomobil VEC 400 600 NA

že rabljen 22—36 HP se kupi. Posudbe na anončno pisarno Klamretsch, Gradec, pod. št. 281 a 3207

Stanovanje

z dvema sobama, predsobo, kuhinjo in poselsko sobo, verando in porabo vrta elektr. luč se meblirano ali ne meblirano takoj odda v odlični hiši. Pojasnila iz prijaznosti: Ljubljana, Goropova ulica 4, I. nadst. leva. 3151

Najbolje suknjo i pomodno v robu nudi tverdka **ANT-TOMEČ** izvoz suknja u Humpoku (Česka) (Lecni) (Lecni) (Lecni)

Baraka na prodaj:

18 m dolga, 11 m široka, znotraj in zunaj čedno pobarvana in z zarezano črno opeko krita. — Obstoji iz šestih sob in treh kuhinj. Porabi se lahko za veliko dvorano, kakor gostilniške prostore ali delavnico. — Cena po dogovoru.

Več pove lastnik **Frane Jarc v Medvedah, Gorenjsko.** 3157

Javna dražba.

Dne 3. oktobra in naslednje dni se bo prodajalo na javni dražbi na Kamnem potoku pri Veliki lohi 3210

posestvo

obstoječe iz hiše, gospodarskega poslopja, mlina, ter 120 oralov gozda, njiv in travnikov. — Vsa pojasnila daje lastnik

Ludvik Klemenčič, Velika loka (Dolenjsko).

ED. ŠMARDA

oblastveno potrjena potevalna pisarna Ljubljana, Dunajska cesta 18.

V novi hiši „Kmetijske posejilnice“, nasproti gostilne pri „Figovcu“.

Izdaja vozni listov za vse razrede francoske prekmorske družbe

Havre-New York

Vožnja traja samo 6 dni!

Izdaja tudi vozne listke iz Amerike v staro domovino, prireja posebne vlake 1863 in preskrbi okrožne vozovnice (Rundreisebillets).

Za jesensko in zimsko sezijo

je prispelo nad 35.000 komadov svežega blaga in to:

nad 5.000 kom. oblek za gospode	od K 8— naprej
2.000 „ „ „ dečke	„ „ 6— „
2.000 „ „ „ otroke	„ „ 4— „
1.000 „ posameznih hlač za gospode	„ „ 4— „
500 „ „ modnih telovnikov	„ „ 3— „
5.000 „ pelerin iz velblodje dlake	„ „ 6— „
1.500 „ površnikov, raglanov in zimskih sukenj	
18.000 „ konfekcije za dame in deklice, kakor paletoti, raglani, mantile, kostumi, pelerine, krila in bluze.	

Priznane nizke cene! Priznane nizke cene!

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič 3147

Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Esveško sivo in rdečo Marzijsko Angelovo

Milo

Priporoča tovarna **Pavel Seemann** v Ljubljani.

Stearinske **Sveče**

knjigovez

vešč vseh modernih del in ki se razume na vezanje in ravnanje s stroji. 2313

Kje, pove upravništvo »Slovenskega Naroda«.

Mlad sotrudnik

šč slovenskega in nemškega jezika, se takoj sprejme pri trdki M. Bordaža, trgovina z mešanim blagom in semenjem v Mariboru. 3211

Gostilna

v mestu ali na deželi se sprejme takoj na račun. Istotam se prodaja gramofon nov, malo rabljen Naslov pove upravništvo »Slovenskega Naroda«. 3159

Praktikant

Št. 29317.

Razglas.

Da se poškodovanje drevja divjega kostanja s klatenjem in otesanjem prepreči, je občinski svet ljubljanski v svoji seji 26. septembra 1905 sklenil, oddati gospodu **Viktorju Rohrmannu**, trgovcu v Ljubljani vse na javnih mestnih prostorih in v drevoredih se nahajajoče drevje divjega kostanja

do 30. septembra 1915 v najem,

da po svojih uslužbencih ali po najetih drugih osebah pobira odpadli zrel sad teh drev.

To se daje javno na znanje z dostavkom, da ne sme nihče klatiti in pobirati divji kostanj, ki nima za to privoljenja najemnika. Proti neopravičenim nabiralcem in pa proti kupovalcem neopravičeno pobranega divjega kostanja se bo postopalo kazenskim potom.

Mestni magistrat ljubljanski,
dne 20. septembra 1910.

Za eskrbovanje občinskih opravil mesta Ljubljane začasno postavljeni c. kr. deželne vlade svetnik:

Laschan I. r.

C. kr. avstrijske državne železnice.

Izvlaček iz voznega reda.

Veljeven od 1. maja 1910.

Odhod iz Ljubljane (juž. žel.)

7-08 zjutraj: Osebn. vlak v smeri: Trbič, Jesenice, Trbič, Beljak, Gorica, Trst, Celovec.

7-28 zjutraj: Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, St. Janž, Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.

9-12 dopoldne: Osebn. vlak v smeri: Jesenice, z zvezo na brzovlak v Celovec, Dunaj j. k., Linc, Prago, Brajdane, Berlin, Beljak, Badgastein, Solnograd, Monakovo, Koln.

1-40 dopoldne: Osebn. vlak v smeri: Trbič, Jesenice, Trbič, Beljak, Celovec, Gorica, Trst.

1-32 dopoldne: Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, Rudolfovo, St. Janž, Straža-Toplice, Kočevje.

3-30 popoldne: Osebn. vlak v smeri: Trbič, Jesenice, Trbič, Beljak, Gorica, Trst, Celovec.

6-35 zvečer: Osebn. vlak v smeri: Trbič, Jesenice, z zvezo na brzovlak v Beljak, Celovec, Dunaj, z. k., Badgastein, Solnograd, Monakovo, Inomost, Frankobrod, Wiesbaden, Koln, Düsseldorf, Vleissingen, Trbič.

7-40 zvečer: Osebn. vlak v smeri: Grosuplje, St. Janž, Rudolfovo, Kočevje.

10-40 ponoči: Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Gorica, Trst, Celovec.

Odhod iz Ljubljane (državni kolodvor).

7-28 zjutraj: Osebn. vlak v Kamnik.

2-05 popoldne: Mešanec v Kamnik.

7-35 zvečer: Meša ec v Kamnik.

11- ponoči: Mešanec v Kamnik le ob nedeljah in praznikih.

C. kr. državno-železniško ravnateljstvo v Trstu.

5 lepih travnikov

se prod. — Poizve se pri g. Jožetu Plankarju, gostilničarju na Dolenjski cesti. 3173

morske ribe

v delikatesni trgovini J. Buzzolini.

mesečna soba

Gradišče št. 15, (uradniška hiša) III. nadst., stanovanje 23. 3201

oddala dete

milostni rodbini, da bi ga sprejeli za svojega. — Dobra gospa ali gospod naj se oglaš pod šifro „Dete 55“, Poste restante, Ljubljana. 3203

popolnoma vešč slovenščine, nemščine in hrvaščine, absolvent trg. šole išče 3206

komptuarske prakse

Dopisi pod „Vestnost 25“ na upravništvo »Slov. Naroda«. 3204

Prodaja.

Kmetijska podružnica v Begunjah (Gorenjsko) bo prodala v nedeljo, dne 2. oktobra ob 3. uri popoldan — dražbenim potom na licu mesta svoje 3178

posestvo

z vodno napravo, prikladno za kako obr.